

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Reverendi Patris Alberti Chanowsky è Societate Iesv
Vestigivm Boëmiæ Piæ seu: Res Qvædam Memoratv
dignæ, quæ in Boëmia præsertim in Districtu Prachensi &
Pilsensi, vel ab hominibus sunt piè erga Deum ...**

Chanovský, Albrecht

Pragae, 1659

Auctarium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50656](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50656)

vit certum hominem centum florenos accepisse, & cum illis peregrè proficisci. Quare prævenit illum, & in quadam silva spoliavit. Vir ille redijt in Civitatem & accusavit militem de furto. Miles coram suo Capitaneo negabat jurejurando, & dæmonise devovebat. Dum ergo sic contendunt, ingreditur conclave Capitanei quidam, ut apparebat, politus miles rubeo indutus pallio. Offensus autem Capitaneus quòd injussus illius intrasset, illum obiurgabat. Respondit se nunquam intraturum fuisse, nisi vocatus fuisset, & subito pallium ad mensam posuit, & elevans militem concussit, & ecce pecunia, quam adhuc secum habebat, in terram excidit; & dæmon relicto pallio animam cū corpore accepit. Corpus tamen ipsius postea repertum fuit in silva eo loco, vbi illum miserum pecunia spoliatar. Exemplum contra mendaces & periuros, Domini Locutenentes S. C. M. Pragæ ex Lusatia scriptum acceperunt.

Auctarium.

ANno 1503. Cum Feria quinta maiori, seu in Cæna Domini, quidam Equestris Ordinis homines non procul Boëmo Broda

Broda ad Pagum Clucziouva 13. Aprilis venarentur mane, aër subito in nubem coaluit, fulmenque erupit, quod famulorum vnum cum equo occidit, in cuius rei memoriam eo in loco lapis est erectus.

Anno 1512. Hoc miraculum ad S. Benedictum in Hradczan Pragæ contigit, prout in templo illo est depictum, ac descriptum sequentibus verbis.

Eò tempore quo sanctarum reliquiarum Pragæ memoria recolitur, ipso die S. Georgij Proceres Regni volentes Prædones viarum, quorum plerique fuere Nobiles, exterminare, mandarunt ex illis duos Equestris Ordinis, in loco Pohorzelez dicto palis transfigi: Vni eorum, cui Chlevvecz nomen, palus iuxta humeros capite salvo permanente penetravit: Is verò devotè sese usque ad vesperam Deo commendabat. Subsequente autem nocte palus, quo trajectus fuit in parte inferiori iuxta corpus, fractus; quocum reptando pervenit in Raczin usque, atque in fimeto requievit. Manè facto surgens, ædem penes templum sancti Benedicti (quod modo à Patribus Clericis Regularibus S. Pauli Apostoli, vulgo Barnabitis, ex clementissima sacræ
 cæsareæ

cæsareæ regiæque Maiestatis Ferdinandi II.
 pientissimæ memoriæ ad *humilem* Eminen-
 tissimi Principis Cardinalis ab Harrach Ar-
 chiefcopsi Pragensis pro iisdem Patribus
 apud suam Maiestatem cæsar: Factam in-
 tercessionem donatione, à sacra cæsarea,
 Regiaque Maiestate Ferdinando III ema-
 nata benignissima confirmatione, vna cum
 dicta domo, ut potè ex ruderibus post fa-
 ctam conflagrationem, impensis dicto-
 rum Patrum A. 1625. restauratum posside-
 tur) sitam, ingressus est vocavitque sacer-
 dotem ex templo Metropolitanano Pragensi,
 cui peccata sua devotè confessus est, ac re-
 tulit, se absque confessione, atque corpo-
 ris, ac sanguinis Christi sub una specie iux-
 ta ritum sanctæ Ecclesiæ, communionem
 mori non potuisse ideò; quod fide Christia-
 nâ hunc morem habuerit, orare quotidie
 in honorem DEI omnipotentis, vnum *Pa-
 ter*, & in honorem B. V. Mariæ, vnum *Ave
 Maria*: Et in honorem S. Barbaræ Virginis
 & Martyris vnam brevem Orationem, &
 quod ab illo tempore eam spem & fidem
 habuerit, se propter hanc in S. Barbaram
 devotionem, ac ipsius intercessionem,
 absque Sacramentis non moriturum.
 Quæ-

Quæsit ab eo sacerdos, quænam esset hæc oratio eam sibi indicaret. Respondit hanc esse.

Domine Deus omnipotens, rogo te ut intercessio Sanctæ Virginis & Martyris tuæ Barbaræ, semper mihi sit auxilio, ne subitanè moriar, sed antè diem mortis meæ Sacramentis salutaribus muniar, & ab omnibus inimicis meis, visibilibus, & invisibilibus protegar, atque à malignis spiritibus defendar, & ad gratiam vitæ æternæ perducar per Christum Dominum nostrum Amen.

Hæc sacerdos audiens venerabile Sacramentum illi porrexit, quo accepto eodem die, non multò post è vita migravit, & penes templum S. Benedicti multis lacrymantibus sepultus est.

Olomucij in Moravia quædam quod infantem suum occidisset, aquis adjudicata, suffocari in eis non potuit, eò, quòd sanctam Barbaram Martyrem quotidie invocasset, donec ad templum S. Blasij adducta, peccatis per Sacramentum Pænitentia Positis, sacratissimâ synaxi fuisset refecta. Hinc in templo illo hodieque Altare S. Barbaræ, & magna ad eam Olomucensium devotio.

Iuxta Albim quinque milliaribus infra Pragam, silva est cuius ligna omnia sunt curvata, id quod divinitus accidit, hac occasione Cum fundos illos Laici sub tempore Hussiticae hæresis occupassent, qui prius ad Archiepiscopum Pragensem pertinebant, velletque non nemo Territorij illius Possessor ad Arcis ædificium ligna silvæ illius adhibere, omnes silvæ eius arbores divinitus sunt in curvatæ, ut nulla earum ædificio esset utilis: atque in rei huius memoriam Deus voluit, ut hodieque silvæ huius arbor nulla recta inveniatur.

Sed & Silva alia Vetero-Boleslaviæ proxima, nullam dicitur habere rectam arborem, idque esse memoratur, etiam cæleste monumentum, grandis illius prodigij, quo arbores silvæ illius universæ S. Venceslao Boemiæ Duci illac centi sese inclinasse, ei que honorem eo flexu habuisse narrantur.

Est præterea in fundis Illustrissimorum Dominorum Comitum à Gallas silva quæpiam propè Svyctlam de qua inter se dividenda cum Fratres duo convenire non possent, media arborum eius pars fuit incurvata, media verò altera mansit erecta, dicitur.

dicitur.

diciturque silva illa in hodiernam diem
hac arborum forma permanere divisa.

C A P V T. VII.

Præfagia Mortis.

IN familia Rosensi & Novodomensi,
quorum illi albam, isti flavam Rosam pro
insignibus gestabant, quædam Domina, no-
mine Perichta fuit. Hanc ferunt pro-
diisse ex Familia Dominorum Schvvam-
berg, junctam matrimonio cuidam Rosen-
si, uti cognitum fuit, ex quibusdam literis
datis monasterio Virginum Crumloviensis.
Hæc, quod Thesaurum magnum auri & ar-
genti abscondisset, grave multis annis pur-
gatorium sustinuit. Nam post obitum in-
ter familiam Crumloviensem, & Novodo-
mensem tota Arce vagabatur nemini noci-
va, nisi quis illi iniurius fuisset. Dominum
Petrum VVok Rosensem ultimum ex fami-
lia, adhuc puerulum, nutricibus subduce-
bat, ulnisque suis circumgestabat: quin &
loco thesauri in Arce Trebonensi abdito
designato nutrices rogabat, ut ubi adole-
visset, thesaurum levaret, ut illa quiete po-
tureretur; id quod tamen ipse non fecit. An-
te